Radu Sergiu Ruba

MARGINAL

Poeme

Lui Niko,\n Japonia clasic` zei]a luminii lunare,
a[adar, iubitei mele so]ii cu acela[i nume
ale c`rei raze, risipind \nnourarea de deasupra acestor pagini,
m-au c`l`uzit p#n` la punctul final.

Partea I

PRECUV@NTARE

Uite
prima fraz` a dumitale
nu poate fi floarea acestei scrieri.
Miroase aiurea
ca de altfel to]i poe]ii din ultima vreme
fugi]i de acas`
intelectuali ai str`zii cum s-ar zice
care tr`snesc de la o po[t`
mai ales diminea]a
c#nd ies de prin canale
\n bra]e cu manuscrisele lor zb#rlite
de parc` ar str#nge la piept ni[te pisoi.

{i c#nd \ncep s` c#nte
un fel de psalmi
cu pu]ine rime
dar cu mult` percu]ie
\n tot ce se nimere[te s` sune \n jur
[i numai nenorocita asta de mil` din noi
cu mult mai veche dec#t noi \n[ine
ne-mpiedic` s` punem m#n` pe-o ]epu[`
ca s`-i \mpingem de cre[tet \n jos
la loc
sub p`m#nt
c` nici pe unii
[i nici pe al]ii
nu ne-ar [ti nimeni.

BIRTUL *LA INSCRIP}IE*

C#ntatul \n local strict interzis!
Ce idee!
Dar ce spun eu?
 Un principiu de via]`
o metafizic`
drept \n ochii no[tri
de pe peretele din fa]`
aici
\n local cu noi
unde ne consum`m
mai mult timpul rezervat lui Dumnezeu
dec#t femeia [i vinul
dar e fenomenal!
 S`-]i vin` drept \n figur`
cu litere de foc
de parc` te-ar biciui
peste tot ce reprezin]i tu acolo
ca om [i ca vis.

 Strict interzis c#ntatul!
 Care vas`zic` s` nu ucizi!
 Frumos.
 S` nu furi!
 Minunat.
 S` nu c#n]i!
 Chiar a[a
adic` de ce s` c#n]i?
 Hodoronc-tronc
cu glasul t`u singuratic
culeg#nd de pe jos orice subiect
[i pun#nd pe note
vorba lui Richard Strauss
p#n` [i cartea de bucate.

De ce s` c#n]i
\n loc s` stai s` contempli
prin fumul ce se las` tot mai jos
perdeaua care p#lp#ie
\n culoarea ei nedefinit`
\ncerc#nd s` mascheze closetul
pe el
care iese la suprafa]` de oriunde
ca pubertatea
ca lumina
dar nu ca adev`rul
nu.

Pentru asta e nevoie de mult mai mult
ca de pild` de aceast` chelneri]`
care de t#n`r`
trebuie s` fie t#n`r`
dar nici nu mai are \nsemn`tate cum arat`
prin aburii tot mai de[i
o metafor` a ondula]iei
lunec#nd printre mese
iar c#teodat` pe deasupra
c`ci restul e mitologie...

Despre cum se despic` ea \n dou`
\n fa]a c#te unui be]ivan
ca s`-l poat` ocoli
despre cum peste ani
copilul lor nu seam`n` cu tat`l natural
fiindc` d#nsa f`c#nd dragostea aceea
se g#ndea de fapt la alt b`rbat.

Dar s` nu min]i!
Magnific.
S` nu pofte[ti la femeia altuia!
Inefabil.
S` nu c#n]i \n local
c`ci e strict interzis.

Pe c#nd localul \n sine e liber
[i cum \[i mai savureaz` el libertatea
pun#nd poporul s` flec`reasc`
ie[indu-i pentru asta \n cale cu c#teva mese
[i tr`g#ndu-i banchete sub fund
ca s` stea locului
[i s` se lase admirat
cercetat de jos \n sus
de cercurile vechi de pe t`bliile de lemn.

Urmele halbelor de bere - vor zice unii
orbite p`r`site - vor crede al]ii
clipind rar
poate o dat` la [ase luni
ca \nghi]iturile de [arpe boa
[i mistuind omul
cumplit de \ncet.

UN FOC DE REVOLVER

E de \n`l]ime mijlocie
sus]ine c` are treizeci [i trei de ani
e oache[dar nu foarte
cu un p`r negru [i aspru
poart` o hain` de piele.
A insistat mult s` m` vad`.
E fratele unui fost elev de al meu
c`ruia i-am predat c#ndva franceza
[i at#t de multe conjug`ri
cu mersul [i cu venitul
cu statul [i cu m#ncatul
cu a fi [i a avea
c` dup` terminarea [colii
la \ntoarcerea acas`
b`iatul s-a apucat de s`pat [an]uri
de t`iat p`duri
de contraband` la Belgrad [i Stanbul
p#n` ce a pus un ban deoparte.
A str#ns apoi tot satul la c`minul cultural
la un chef de pomin`
[i chiar despre asta le-a vorbit
despre cultur`.
C` nu e totuna s` fii [i s` ai
c` ce face *être* nu poate s` fac` *avoir*
c` poft` bun` oameni buni
s`n`tate
am tocmit taraf de prestigiu
trecem noi p#n` la urma [i la dans
dar afla]i v` rog pe parcurs
c` \ntre fiin]` [i avu]ie...

I-a \ndemnat pe oameni s` m`n#nce

nu s-a[tepte-n]elep]irea cu furculi]ele \n aer
c` n-au cum s` priceap` totul din prima
c` \ntre sarmale [i vin
pe c#t de repede se lumineaz` omul
pe-at#ta [i de pu]in
acum m`car  s` ia [i s`-nchine.

Zicea c` de la dumneata le [tie pe toate
continu` musafirul
iar frate-meu a disp`rut de la o vreme
[i l-am g`sit sp#nzurat \n closet.
Nu eu l-am g`sit
ci un lungan [i o pu[toaic`
voiau s` se \nchid` \n aceea[i cabin`
i-a luat salvarea [i pe ei.

Acesta e un revolver
([i b`tu cu el de dou` ori \n mas`)
\l las \ntre noi
la vedere.

Am fost [i la pop`.
M-a tras sub patrafir
m-a anchetat.
M-a n`ucit singur`tatea de acolo
semi\ntunericul
am spus prostii.
Mi-a dat canoane grele
m-a oprit s` m`n#nc sl`nin`
ca s`  m` fac mai om dec#t sunt
m-a pedepsit cu o carte
m-a chinuit cu ea cumplit.
Am \ncercat s-o citesc

mi se-mp`ienjeneau ochii
aveam ame]eli.
 Nu mai]in minte c`r]ii cum \i zice
m` tem \ns` c` dumneata ai scris-o
iar ame]eala nu mi-a trecut
p#n` n-am pus m#na pe revolverul `sta.
 Ai putea s`-mi spui cum f`ceai
cum \i \nv`]ai pe b`ie]i
de \mb`tau lumea
[i-i vorbeau despre a fi [i a nu fi.
 Nu zic c` nu era voie bun`
era destul`.
 Mul]i c#ntau [i dansau
al]ii b`teau ritmul cu cu]itele \n mas`
c#]iva ascultau pl#ng#nd:

 fiin]`
avu]ie
de[ert`ciune
a fi
a avea
timpuri trecute
perfecte
perfec]iune!

 Po]i s` te ui]i \n susul]evii revolverului:
 e tot at#ta \ntuneric
ca sub pop`.
 {i tot ca acolo
te po]i a[tepta la orice:
 la iertare
la...

Frate-meu te pomenea \ntruna.
Cum ai f`cut?

Fie ce-o fi
m` g#ndisem \ntre timp
pusesem m#na pe o coal` de h#rtie
[i-i desenasem schema auxiliarelor.
Eram gata s-o lipesc pe peretele din fa]a lui
c#nd l-am auzit bolborosind.

Vorbea greu
cu]eava revolverului \n gur`
amenin]a prin semne c` se omoar`
dac`-l mai chinui cu scrisul.

Cu astfel de scheme
izbuti el s`-ngaime
l-ai omor\t [i pe fratele meu!
Cum ai f`cut?

M` rugam s` m` salveze un cutremur
o tornad`
s` treac` un \nger.
{i-a smuls dintr-o dat` revolverul din gur`
[i a tras \n bibliotec`.
A]intit pesemne un volum mai gros
c`ci Critica Ra]iunii Pure
s-a f`cut stol de file prin toat` \nc`perea.
Tot din asta \mi furase un exemplar
cu vreo cincisprezece ani \n urm`
o curvi[tin` iluminist`.
A scos pe ea pe atunci
un sfert de salariu de inginer frunta[.

Revolverul se fixase la loc \n cerul gurii.
Ochii injecta]i ai musafirului m` pironeau
ca nu cumva s` m` \ntorc la stilou [i h#rtie.
Cum ai f`cut?
bomb`ni omul \nc` o dat`
privindu-m` cum dau din m#ini
din cap
cum str#ng din pleoape
\ncerc#nd s` imit trecutul
s` descriu o idee
s`-mi maimu]`resc meseria
ca s` pot pretinde din tot corpul
c` n-am ucis pe nimeni
s` m` trag adic` mereu din maimu]`
m`sluind trecerea timpului
nemaiajung#nd \n ziua de azi
de team` s` nu aud
urm`toarea detun`tur`.

VISUL

Nu visez dec#t mutre cunoscute.
Nici o apari]ie de co[mar
nici un vapor care pleac`
o piatr` ce cade
un...
\n sf#r[it
nici o icoan`.

|mi visez colegii
alinia]i pe patru r#nduri
ca [inele de cale ferat`
d#nd s-o porneasc` \n direc]ii opuse.

Unul e n`sos
altul inginer
doi discut` despre o p`staie
cea ro[cat` e Mu]u
se amuz`.

Singur` ea [tie ce fac
c` o visez adic`.
Am f`cut dragoste cu ea \n vreo trei r#nduri
cu ani \n urm`
dar am uitat.

Am uitat s` ne povestim cum a fost
dup` cum ne f`g`duisem
pe c#nd ne z#mbeam complice.

Ne-au \ndep`rtat \nvoirile
absen]ele
liber`rile
c`deau c#nd peste unul
c#nd peste altul
niciodat` peste am#ndoi.

|l v`d [i pe director
e mort de mult
me[tere[te ceva pe la gleznele subalternilor

gata s` fluiere plecarea.

Se va porni \n direc]ii opuse
iar am s-o pierd pe Mu]u
sur#sul ei complice [tie asta
au trecut de atunci zece ani
e \ns` pentru prima oar` c#nd \mi apare \n vis.

M` psihanalizez.
M` uit vas`zic` la mine
din ni[te h#rtii
trag cu ochiul mai dintr-o parte
[i m` v`d \ntr-o cabin` telefonic`
ori cel mult suit pe o singur` patin`
[i dracu s` priceap` de ce
pe cerul `la nu e niciodat` soare.

Adorm la loc psihanalizat.
To]i au plecat.
 Chiar [i Mu]u st` s` dispar`.
Nu mai e tocmai ro[cat`
ci ro[iatic`
 iar amurgul din fiin]a sa
 prelungit
 \i t#r`[te tot chipul
dincolo de \ntunecatul ei munte venusian
cu vegeta]ia lui purpurie.

PROPAGANDA

Prostul satului
\i \mpr`[tie pe intelectuali ca pe vr`bii
deton#nd \n mijlocul lor bomba
cum c` sf#r[itul lumii a [i venit
drept care \n]elep]ii
se ascund degrab` prin [oproane
cu toate h#rtiile lor
s`-[i calculeze noua pozi]ie \n spa]iu
[i s` vad` dac` mai au vreun rost
sudul [i nordul.

Se ciupesc singuri de fese
se trag de urechi
se isc`lesc
confirm#ndu-[i astfel c` exist`
la fel l-ar ciupi spre confirmare [i pe Dumnezeu
c`ci brusc au \nceput s`-l simt` prin preajm`
dar \nc` se tem
a[a c` rostesc numele lui Aristotel
iar ecoul r`spunde
ca-n pe[terile copil`riei:
Aristofan!
Mai nimic nu s-a schimbat
singur` tr#mbi]a sun`.

C`ci prostul satului a f`cut trompet` de h#rtie
din toate operele-n]elepciunii
[i sufl`-n zece deodat`
st#rne[te un vacarm de nedescris
multora storc#ndu-le lacrimi
altora pr`jindu-le direct mititeii
pentru c` ce mai po]i s` faci
c#nd totul s-a sf#r[it
dec#t s` stai s`]i se-nt#mple
ce s-o putea \nt#mpla
a[tept#nd la poart`
pe acoperi[
\n v#rful prunului
de unde lumea se vede a[a cum a fost
fiindc` ceea ce este nu se mai vede.

Ce altceva po]i s` faci ca intelectual
dec#t s`-n]epene[ti cu craniul t`u demn
\n jurul firului s#c#itor de nisip
pe care singur]i l-ai strecurat \n`untru
[i s` a[tep]i minunea.

DINCOLO DE AMURGUL POSTMODERNISMULUI

St` s` asfin]easc` [i postmodernismul
drept care accept f`r` obiec]ii viitorul
cu emo]iile lui estetice
provocate prin mici stimuli
direct pe creier.

Cu alte cuvinte
nu v`d Capela Sixtin`
dar declam pe dinafar` cu pl`cere
numele personajelor sale
nu aud Dun`rea Albastr`

dar o dansez
deschiz#ndu-mi bra]ele
c#t s` cuprind` o frumu[e]e oriental`.

Ea ca femeie
\[i ud` lini[tit` florile
\n insula sa din Pacific
\ns` ca valoare estetic`
se afl` de fapt \n bra]ele mele
lunec cu ea pe parchet
m` rotesc \n ritmul muzicii
p#ndindu-i clipele de neaten]ie
ca s` o pot lipi de mine.

Mi-ar face pl`cere ca \n asemenea momente
acolo
departe
ea s` sur#d`
iar stropitoarea s` tremure u[or
\n m#na ei aduc`toare de ploaie.

M-ar bucura ca [i c`r]ile
pe care nu le mai citesc
a[tept#nd s`-mi dea fiori num`ratul lor \n rafturi
s` uite de b`tr#nul Eclesiast c#nd zice
c` scrierea de c`r]i
 e f`r` de sf#r[it.

|NTOARCEREA MEMORIEI

Singur
asta n-ar fi mare lucru
dar orice ai face
scalpul plecat de la tine
]i se-ntoarce c-un plesnet \n fa]`.

Mi[ti capul \ntr-o parte
dai din el ca debilii mintali
mutra aceea uitat` de mult
]i se rote[te \n jur
un fluture
zb#rn#ie din aripi ame]it
ca-n preajma lum#n`rii
[i a[teapt` s` te lini[te[ti.

Singur
\ntr-adev`r
nu-i cine [tie ce
[i ai s-accep]i p#n` la urm`
ca orbitele acelea goale
tot ale chipului t`u
dar desprinse de tine cu cu]itul
\n urm` cu foarte mul]i ani
s` ]i se-a[eze iar`[i pe fa]`.

S`-]i [tearg` privirile
iar ele s` vin` de departe
din spatele orbitelor
prin golurile lor
[i s` vad` lumina
care [i ea se \nv#rte
beat` moart`
c`ut#nd aiurea ad`post
\ntr-un ochi ce viseaz`.

SUB S~RUTUL MUZICII

|n ro[u de sus p#n` jos
instrumentista
dec#t violonist`
 mai degrab` vioara \ns`[i
]iganc` de mla[tin`
v#n`t` [i lucie
de oriunde ar c`dea soarele asupra ei
se uit` la mine de sus
dar [i dulceag
de parc` tocmai mi-ar administra un sifilis.

M` pirone[te locului:
m` tem c` te-am mai v`zut undeva
 zice \ncerc#ndu-[i arcu[ul pe ceafa mea
parc` ]i-am mai t`iat o dat` capul.

A fost o muzic` frumoas`
mi-a r`mas pe buze
e a ta.

{i deschide asupra mea o gur` ro[ie
c#t o floare carnivor`
de \nghi]it to]i fluturii de noapte.

Sunt absolventul unei universit`]i din marginea Balcanilor
a[a c`-nalta ei  Academie de Muzic`
 Berlinez`
se potrive[te de minune peste buzele mele
iar mla[tina-i]ig`neasc`
las` s` suie la suprafa]`
c#teva petale somnoroase
[i tot ce se aude ca muzic` veche
\mi desparte capul de trup
[i mi-l \ndep`rteaz`.

EVADAREA

Dau drumul \n lume c#torva c`r]i
ca [i cum a[dezlega ni[te nebuni
pe care o via]` i-am tot p`zit.

Le dau drumul
[i nu trece o zi
c` [i aud cum sunt sf#[iate ferestrele cartierului
iar]estele c#rciumilor cum trosnesc \ntre coapsele lor
\n timp ce \nspre r`s`rit
cineva vorbe[te singur at#t de tare
c` se pr`bu[esc bete ciorile
ce trec pe deasupra.

Sunt c`r]ile mele
nu am ce s` le mai fac
le-am [lefuit \ntr-at#t
le-am ascu]it
tuns

scrobit
amputat
am dat cu ele de p`m#nt
at#ta le-am tot \njurat de mam`
c` au turbat \n t`cere
iar acum zdrobesc seara \n din]i.

Spuma de la gurile lor
a stins mai multe incendii.
M-am rugat de popi s` blesteme
[i de jandarmi s` trag`.
Am urcat p#n` la urm` pe munte
gata s` rostogolesc st#nci asupra lor
s` piar` strivite c`r]ile mele
ca m`car seara asta s` ne supravie]uiasc`.

S` piar` zic
uit#nd de ultimul nebun
cel mai m`runt din to]i
de mi-l]ineam sub limb`
[i de gheara lui care suie.

NOSTALGIC

Uit`-te la mine
uit`-te bine c#nd \]i spun
c` n-ai s` m` recuno[ti.
A]#] mereu focul `sta turbat
[i fierb \n cazan
ce crezi?
Opere de Lenin!
A[a scrie pe carte:
sus – Opere
mai jos – de
[i mai jos – Vladimir Ilici Lenin.

Se ridic` aburii
ciuperc` uria[` peste cartier
dar nu se sesizeaz` nimeni.
Iat`
acum arunc \n`untru
ST@NGISMUL, BOALA COPIL~RIEI COMUNISMULUI.

Umbrele oamenilor lunec` pe l#ng` mine
fantomatice
ca-ntr-un acvariu.

Nimeni nu m` bag` \n seam`
nu mai e ca alt`dat`
c#nd jos s` fi c`lcat de pe trotuar
unde nu st`tea scris c` ai voie
c`-]i [i puneau c`tu[ele.
Asta c#nd nu te lovea tramvaiul \n plin` frizerie
ori vreun meteorit direct \n biseric`.
Nu erai defel un oarecare.

Te [tia lumea
c#nd te porneai la coad` la h#rtie igienic`
[i declamai din Shakespeare:
shall I compare thee to a summer's day?
c`]i-o [i tr#ntea c#te unul:
ba p-a m`-tii!

Sticlea pofta de s#nge \n urletele femeilor
lucea de te scotea din r#nd
iar la sf#r[it
cei ce nu apucaser` s` ia ce se d`dea
coada cozii
te felicitau:
mi-a pl`cut cum a]i recitat, domnule!

{i-]i d`deau \nt#lniri conspirative
noaptea prin cimitire
ziua prin vespasiene

ca s` ]i se pl#ng` de durerile lor de m`sele
[i s-arate cu degetul \n sus:
psst, s` nu ne-aud`!

Altfel spus
aveam deasupra noastr` un cer \ntunecat
dar \l [tiam de cer
ne uitam la o banan`-nt#mpl`toare
ca la o bomb` neexplodat`
tr`iam o spaim` mare
dar era a noastr`
ne umpleam timpul cu ea.

Iar acum am ajuns cu fiertura asta
s` m` dau \n spectacol \n plin` strad`
ca un ratat
c` nu trece unul s-arunce \n cazan un leu[tean
de bogdaproste
nu e unul s`-ntrebe ce se preg`te[te
c` s-o preg`ti [i-aici ceva
f`r` ca eu s`-mi dau seama
c` sunt [i semne
aburul `sta bun`oar`
acoperind soarele
[i curcubeiele m`runte
\ncheg#ndu-se scurt [i sting#ndu-se
la r`rirea luminii.

OBSEDANTA GENERA}IE

Sunt
ca de altfel \ntreaga mea genera]ia
de[i ne este greu s-o recunoa[tem
sunt un produs al erei comuniste.

Ea m-a deprins cu robinetul
cu cititul [i cu pasta de din]i
m-a dat la [coal` [i la dispensar
ferindu-m` de biseric` [i de Vocea Americii
de supersti]ii cum se spunea pe atunci
\n primul r#nd prin cercul de ateism
[i prin profesoara de biologie
cu f#lf#itul ei din m#n` \n dreptul capetelor noastre
alung#nd de zor misticismul.

Poate c` sub alt regim
am fi avut mai mult noroc
cu toate c`-naintea tuturor
dreptate m` tem c` are Alexandr Zinoviev
scriind c` prima genera]ie maturizat` sub comunism
poate c` [i urm`toarea

adic` a noastr`
studiile [i carierele [i le datoreaz`
extermin`rii vechilor elite.

Oricum \ns`
din lenta noastr` \mb`tr#nire,
face parte [i r`zvr`tirea la comunism
iar \n ceea ce m` prive[te
am fost [i eu destul de rebel
scriind la Radio Europa Liber`
ca s`-l \njur pe Ceau[escu
pentru revolu]ia lui cultural` din iulie ’71
[i \nghe]#nd s#ngele \n securi[ti c#nd m-au prins.

M-au l`sat ce-i drept \n pace mai mult de mila…
mi-e greu s` m`rturisesc aici ce fel de mil`.

Dar am continuat s` c#rtesc
ca tot rom#nul
citind c`r]i clandestine
uluindu-mi interlocutorii prin c#rciumi
cu citate subversive
[i \nv`]#ndu-i *Imnul comer]ului exterior:*

C#rn`ciori din trei sute de porci,
m`car capu-n ]ar` s`-l \ntorci
trupul treac`, mearg` la export,
\n cote]ul nostru porcu-i mort.

Asta este soarta ta de porc
s` nu mori la noi, ci la New York,
asta-i soarta unui porc de ras`
[` nu moar` niciodat`-acas`.

Se c#nta pe melodia lui Ciob`na[i cu trei sute de oi.
|nv`]asem primele dou` strofe la un chef
de la Radu }eposu.
Le compusese pare-se \mpreun` cu Ioan Gro[an
dar urm`toarele dou` le-am ad`ugat eu:

Din [oricul [i sl`nina ta,
porcule, noi nu putem gusta,
c`ci tu vrei s` fii american,
porcule, de ce ne e[ti du[man?

Soarele r`sare de dup` cote],
porcule, de ce nu ne a[tep]i?
Te gr`be[ti s-ajungi occidental
soarele m`-tii de animal.

M-au dibuit p#n` la urm`
c` m` t`v`leam de r#s cu studen]ii
[i c#ntam Imnul \n cor
relu#nd ca refren
ultimele versuri ale fiec`rei strofe.

A venit \ntr-o zi unul
cel pu]in colonel
[i m-a scos de la lec]ia la care tocmai \l predam pe Voltaire
t#r#ndu-m`-n Biroul Organiza]iei de Baz` a [colii
pe scurt
B.O.B.

Ei, profesore!
Mi-a sugerat d#nsul
iar eu i-am c#ntat Imnul de la un cap`t la altul

\mi [i pl`cea.

Ai c#ntat frumos
a observat el
iar acum arat`-mi caietele tale cu poezii!

Sim]eam c` la un refuz al meu
ar fi \n stare s` scoat` pistolul.
A[a era pe atunci poezia:
putea s` apese oric#nd  pe tr`gaci.

ASCENSIUNEA

Femeia beat`
b`lm`jind la orice c`dere
c` vine [i ea ca omul de la parastas
urc` \mpleticindu-se
dar f`r` s` dea un pas \napoi
spre ministerul culturii.

Al culturii
al necesit`]ii
[i h#c
face ea precum clasicii
al minunii.

Timpul e de partea femeii.
|n patru labe [i \n urechi cu parastasul
unde se tot chinuise s` c#nte
dar o d`duser` pe u[` afar`
r`nit`
gem#nd asemenea m`rii
\[i urm`re[te ne\nfricat`]inta.

Castelul ministerului e sus pe st#nci
ministrul sub du[
g`rzile lui literare se prosterneaz` des
la fiecare rim`
iar ticul `sta binef`c`tor
le d` un aer grav

de pendul`.

Seara e solitar`
dar se revars`-n cataracte de seri
c`ci s-au \nc`lecat amurgurile
al Zeilor peste al Occidentului.

Pulpele femeii v`zute din spate
se mi[c` ilizibil
ca alian]ele-n r`zboaiele civile
descriu nespus de multe zig-zag-uri
p#n` s` ob]in` o linie fr#nt`.

Se str#ng dureros buzele care ar lipi la pece]i
pe scriitura aceea
ce tot \n patru labe-nainteaz`
cu demnitatea reg`sit`
a omului ame]it c#nd zice:
Las’ c` vedem noi!

Ce s` vedem?
Amurgul Zeilor d` \n sf#r[it
peste Amurgul Occidentului
de se umfl` asupra castelului
o lumin` mare c#t cimpoiul.

Ministrul se chinuie [i el sub cimpoiul acela
[i sub privirile femeii ce se clatin` acum la vertical`
are un ochi albastru
altul galben
ie[ind
dreptul dintr-o vineri
st#ngul dintr-o luni

iar la mijloc
treptele ro[ii ale Ministerului
pe care femeia dezb`tat`
le urc` dreapt` ca un crin.

Amurgul Zeilor vireaz` spre verde
al Occidentului spre argintiu
g`rzile literare se leag`n` de pe-un picior pe altul
[i tremur#nd din tot corpul
recit` \n \nt#mpinare
din marele poem
de c#nd am fost l`sa]i cu to]ii s` o facem
din poemul din care ne tot tragem
[i nu ne mai termin`m
recit` frumos din Ribbentrop-Molotov:
Anexa unu: ura!
Anexa doi: raz, dva, tri!
Anexa cinci mii patru sute [aptezeci [i nou`.

O LECTUR~ PENAL~

I

Carnea-i trist`
vai
c`r]ile le-am fumat pe toate
fil` cu fil`
o bibliotec` gigantic`
mi-am \nnegrit pl`m#nii
se vede asta drept \n oglinzile cerului
pe harta anatomiei mele
desf`[urat`-n Constela]ia Balan]ei
dou` puncte \ntunecate puls#nd de acolo
destul ca pira]ii s` le ia drept semnale.

Nu eu sunt Herostrat!
strig ca prostul
perpetu#nd aiurea numele nebunului
strig p#n` c#nd o rafal` de v#nt m` plesne[te peste gur`
mi-o [i \nchide
dar nu m` poate opri s` trag \n piept
fumul din foaia r`sucit` de papirus
ad#nc
de mai multe ori
p#n` ce la cap`t
se \nal]` pur [i simplu Soarele.

E \nsu[i Marele Ra
d`ruindu-le multora umbra:
p`s`rii Ibis

c#inelui Anubis
boului Apis
[arpelui Apophis
 ba chiar [i animalului iubirii
care
c#nd e zei]`
poart` tot cap de vac`.

II

Mai e pu]in [i se crap` de ziu`.
 Tocmai am tras la]`rm
dup` ce toat` noaptea am \mpr`[tiat asupra m`rii
cenu[a bibliotecii.

 Corsarii au facut o treab` bun`.
 Lua fiecare din bel[ug cu lopata
[i arunca foarte departe.
 Nu mi-au cerut nici un ban
 doar capul meu
plin cred ei de toat` [tiin]a
ca z`log la o adic`
numai bun de schimbat pe comoara vreunui tiran
pe vreo sclav` incandescent`.

Tu st`p#ne[ti
\mi ziceau
cititul \n toate stelele.
 Te-am auzit \n somn
cum le chemai pe nume:
 Alpha Centauri
Beta Hydri
Delta Pavonis

Epsylon Eridani
Sigma Draconis.

{tim c` tu ai dezgropat prin vraj`
scrierea asta t`inuit`
[i c` pe cer
tu i-ai dat foc.
Are s` ard` asupra noastr`
p#n` la ultima pic`tur`.
Scrum o s` se fac` asemenea bibliotecii.
Tu [tii prea bine toate astea
la nevoie
vom str#nge [i funinginile scrierii cere[ti
s` le \nec`m tot \n mare.

R`m#i ostatecul nostru
aici
pe toate m`rile interioare
dar s` nu te dep`rtezi prea mult de]`rm
g`si-te-vom c#nd fi-ne-va scris.

III

Care vas`zic` sunt liber
s` urmez pe contur
frunza zim]at` a Adriaticii
s` pierd num`r`toarea Heptanezilor
s` dau ocol Propontidei
t`ind de c#te ori vreau Helespontul
s` dorm \ntre gurile [i pe buzele Istrului.

Dar s` nu m` dep`rtez
ci s` m` uit vinovat
la c`r]ile mele
foarte pu]ine la num`r
[i cam sub]iri
din care n-am sorbit \nc` nici un fum.

{i ce puteam s` fac?
Le-am scos din bibliotec`
le-am ascuns
le-am pus s` circule \n arab`
clandestin [i de la dreapta la st#nga
precum prin]ul legendar
pe calul cu potcoave \ntoarse
ca urm`ritorii lui s` o ia \n sens invers
le-am cerut s` se lase citite numai de ochii fiin]elor acvatice
mai plini de cea]`
mai pu]in incendiari.

M-am a[ezat \n sf#r[it \n mijlocul c`r]ilor mele
noaptea
ascult#nd cum li se usc` scrisul.
Mi-am pus toata speran]a \n seceta asta
pentru ca ar[ita s`pat` \n h#rtie
s`-[i scapere sc#nteile
iar v#lv`taia s` creasc`
atr`g#nd pira]ii la ]`rm
ca s` m` g`seasc` numai bun de schimbat
pe vreo pereche de filde[i
plin cum am capul de toat` astrologia
de vreme ce iat`
num`r pe degete
citesc pe litere

chem pe nume
stelele din c`r]ile mele:
 Beta Tucanae
Gama Leonis
Tau Geminorum
Ro Scorpionis
p#n` ce ard [i ele [i se fac scrum
cu peticele lor de cer cu tot
ocup#nd mai pu]in de un sfert de lopat`.

Partea II

PROLOG

Mai fac [i pe nebunul
\nmul]ind \n urma mea

iluziile balamucului
ni[te sc#ntei uria[e
cu multe ferestre
de la care at#rn` mir`rile.

Fac [i pe judec`torul
dar nici un tribunal nu se \nal]`
nici o inchizi]ie nu freamat` \n jur.
Cu toate c` \n preajma verdictului
\ndep`rtate ruguri
prind s` lumineze
republica pe din`untru.

Singur r`m#n \ntre cuvintele mele
cu care judec.
Cum adic` ce s` judec?
Tot felul de cauze
dar f`r` o box` la \ndem#n`
f`r` acuza]i
f`r` jandarmi.

Deschid ziarul [i-mi caut din nou cuvintele.
Sunt tot acolo
nu prea numeroase
mereu acelea[i
mici goluri \ntr-un act de acuzare.

Am [i o biciclet`.
M-arunc \n [a [i-ncep s` pedalez
\ntre vedeniile casei de nebuni

[i luminile de pe la ruguri
pedalez frenetic
[i dac` n-ar fi v#ntul s` m`ture lumea
ro]ile ar zg#ria o liter` \n calcar
de la care ar putea s`-nceap` totul.

OMUL DIN AUR~

Stau drept \n mijlocul aurei mele
ne[tiind prea bine ce s` fac
ocup#ndu-m` chiar cu asta
cu statul

\nconjurat de straturi de culori
iradiante
 de la verdele murdar lipit de m`runtaie
trec#nd prin auriu [i violet
la fumuriul plin de pete dinafar`.

Stau \n inten]ia de a sta
\ntre]in#nd \n cercuri concentrice
propaganda acestei enigme
ca un bandit \n jurul s`u
cele [apte ziduri ale pu[c`riei.

El poate m`car  s` se plimbe
prin cur]ile dintre ziduri
ca [i cum s-ar mi[ca
prin cele [apte cercuri ale evad`rii.

Eu r`m#n \ns` locului
 ne[tiind ce s` fac nici cu aura
nici cu straturile ei
neput#nd s` trec dintr-o culoare \ntr-alta
 [i sim]ind cum fumul de la margini
se-ndep`rteaz` de mine la orice tres`rire.

Sunt mult prea singur pentru aventur`.
G#ndul zboar` inevitabil
 la o curv` de[irat` de alt`dat`
care mul]i oameni a mai f`cut
din tembela noastr` adolescen]`
ba chiar [i c#]iva b`rba]i
iar g#ndul `sta cu mine cu tot
se-nv`luie \n verdele bolnav
de la vechile ei dureri de cerebel.

E aceea[i aureol` a mea
din mijlocul c`reia m` tot mir
de unde nu pot s` ies
 dar pe care oricine din afar`
o poate str`bate
s` m` buzun`reasc`
ori s` dea cu mine cap \n cap.

Ea se str#nge zice-se ca o armonic`
atunci c#nd dorm
dar continu` s` lumineze.

Nu o vede nimeni.
Nici o corabie nu se abate spre]`rm
la p#lp#irile sale
nici un \nger nu planeaz`.

Nu pot s` mut cu aura asta un ac
s-ap`s o clan]`
nici m`car s` p`tez u[or
o coal` de h#rtie.

Lumina ei de la o vreme nu clipe[te
r`m#ne fix`
asemenea privirii nebunului
o ran` sclipitoare
imobil`
continuu deschis`
la intrarea \n tunelul c`tre rai.

INTERMITEN}A CLIPIRII

Notez tot ce se \nt#mpl`
nu trece o zi f`r` un eveniment:
vineri - vacile
s#mb`t` - muzica

duminic` - regele
luni – ber`riile
mar]i – Dumnezeu
miercuri – poli]ia
joi...

Acum am voie
nu m` opre[te nimeni
cine s` m` opreasc`?
Scriu totul la ziar
la [apte ziare deodat`
un cerc de lumin`.

M` a[ez \n mijloc
le las s` se citeasc` \ntre ele cu voce tare
ascult.
Subiecte diverse dar acela[limbaj
o muzicalitate de a mea
mai ad#nc` dec#t mine \nsumi
parc-ar fi propriul meu copil
nef`cut cu nimeni deocamdat`
dar perfect plauzibil
[i r`spunz#nd din inim`
la [apte materii [colare \n acela[i timp
c#t` minune!

Fosta iubit`
aproape mam` a copilului
trece de la un ziar la altul
\[i lipe[te urechea de fiecare
c`ci nu prea [tie \nc` s` citeasc`
iar la sf#r[it
z#mbe[te.

Arc de aer
sur#sul ei peste lunile verii
nu mai consimte s` coboare.

Iar ea r`m#ne zvelt` ca o sabie
ap`r` parc` lumina s` n-o atace pro[tii
\n]elege totul.

Eu pun microscopul pe lucruri
ca s` se vad` uria[e
ca aiuri]ii [i be]ivii
s` aib` [i ei adev`ruri de care s` se ciocneasc`
f`r` s` p`]easc` nimic
trec#nd pur [i simplu mai departe
cucerindu-[i pas cu pas cet`]enia
nepansa]i
cu arcadele \ntregi
cu patria pe t`lpile bocancilor.

Ziarele apar [i dispar
fluxul lor se lupt` cu refluxul
iubita-[i urm`re[te virtualul fiu
cum bate mingea peste aceste valuri
[terg#ndu-i de pe fa]` cu batista
micile goluri mintale
s` nu se cread` c` o mo[tene[te.

Cercul de raze al ziarelor
solemn
de parc-ar scrie despre Vatican
\i lumineaz` s#nii
nu mai mari ca ni[te mandarine

cu purpura din mugureii lor
clipind intermitent
punctua]ie umil` \n subtextul
a tot ce curge pe deasupra.

MAI APROAPE DE CER

Nebunului zice-se trebuie s`-i c#n]i \n strun`
s` faci adic` ceea ce nu-l enerveaz`
ba chiar ceea ce-i place
de exemplu s` scrii c`r]i
a[a c` eu le scriu
asist#nd cu groaz` cum zburd` el de bucurie pe acoperi[
dar rug#ndu-m` \n sinea mea
s` cad` odat` de acolo
ca s` scap de corvoada scrisului.

El nu [i nu
]op`ie \nainte
plou` cu]igle prin cur]i
r`p`ie tabla
sar locatarii pe geam
\nsp`im#nta]i ca de libertatea presei
[i-mi cad la picioare:

Tovar`[e Profesor
Cet`]ene
Domnule
Excelen]`
de ce mai scrie]i?

Nu v` e mil` de noi?
suntem bolnavi cu inimile
avem copii
avem pisici
cultiv`m [i noi ce putem
uite ficusul
uite icoanele
ce frumos au \nflorit de c#nd se uit` la noi
nu credeam c` exist`
dar s` [ti]i c` exist`
[i ne vede de sus
pentru numele lui Dumnezeu
nu mai scrie]i.

Nebunul arunc` de pe case cu porumbei
cu zmee
cu ce mai culege el de pe cer
s`rind \n voie \ntr-un picior

face toate figurile zice el
pe care le fac [i literele c`r]ilor mele
imit` cum s-ar spune realul
c`ci m`]ine de realist
[i ca pe orice nebun
nu-l m#n` \n lupt` dec#t adev`rul.

Mai scot un volum
ca s`-i c#nt \nainte \n toate strunele
[i s`-l men]in \n aer
\l public acolo \n fa]a nebunului
[i-a locatarilor sc`pa]i \n strad`
amurgul se apropie [i el ca un c#ine
de tot ce poate fi lins pe lumea asta.

De ce scrii b```
url` un cet`]ean ciuruit \n acoperi[urile sale
c-avem [i noi copii acas`
ficu[i
avem icoane
care v`d tot ce facem
[i raporteaz` mai departe-n invizibil
de ce dracu tot scrii?!

Mai scot \ntre timp o carte
asta-l propulseaz` pe nebun
drept pe capacul cazanului \n care fierbe Legea.

Apas`, \i strig, apas`
s` nu ne-mproa[te cu con]inutul
apas` mai tare
las`-te greu!

Amurgul linge cizmele statuilor
[i m#na c`zut` a condeierului
ce d` s` se ridice
dar se surp` la loc.

De ce dracu nu mai scrii?
strig` de sus omul meu
cu disperarea ultimei priviri
a[tept#nd explozia Cur]ii Supreme
ca s` ne umple pe to]i de...
de...

De bun` seam`
am cunoscut cu to]ii \nceputul unei vie]i lini[tite
pe closetul de lemn din fundul cur]ii
[i [tim prea bine despre ce poate fi vorba.

CONFESIUNE

Le spun c` sunt prost
t#mpi]el
u[or \napoiat mintal
a[a c` s` m` lase s` m` joc cu trenule]ul
\n lumea aceea a mea
simpl` [i atroce
dar pe care o cunosc bine
m`-nv#rt liber prin ea
m` foiesc.

Ei nu [i nu.
|mi pun \n fa]` o hart` a Danemarcei

ap`s#ndu-mi pe ea degetul plin de tu[.
N-am mai semnat \n felul `sta
de la plebiscitul cu credin]a-n Dumnezeu.
Acolo era ori da ori nu
iar eu am sc`ldat degetu-n cerneal`
[i l-am pus unde trebuie
acum \ns` a r`mas pe fa]a Balticii
o pat` ca un bot de [acal.

Ei \mi c#nt` la pian o partitur` complicat`
eu trebuie s` bat din palme a pricepere
le spun c` sunt t#mpit
c` mi-e cam greu s` rezist la concerte
dar ei se arat`-n stare s` m` pun` s` semnez \nc` o dat`
drept care-mi v#r dou` degete-n gur`
[i fluier.

Fluier ca un viking turbat
ca o locomotiv`-nz`pezit`
ca [arpele apocalipsei.

C#teva zile m` las`-n pace
pe urm` dau s` m` trateze
\mi plimb` curcubee pe sub nas
s`-mi testeze reac]ia la culori
m` pun s` r`sfoiesc reviste cu pitici
ca s` am degetele ocupate
nu sunt singur.

Le-ar`t din nou c` sunt cam retardat
sur#sul lor curbat trece prin mine
ca arcul de triumf prin defilare

\mi spun cu to]ii c-a[fi transparent
eu simt c` sunt ciuruit
cu-alte cuvinte
se vede prin mine p#n` departe
stolul de p`s`ri care eram
tot eu
\ns` pe cer
arunc#nd pe p`m#nt mii de umbre
sub soarele-nceputului de lume.

LAN}UL

{ti]i, m` trezesc eu vorbind,
[ti]i, porcul.

Ce-i cu el?

Ne ocup`m de el de mii de ani
\l]inem pe l#ng` noi
[i nu s-a umanizat deloc
uita]i-v` la fa]a lui
e tot...

Sunt arestat pe loc.
Aruncat \ntr-o celul` confortabil`

un fel de castel la mare
[i hr`nit ca  s` m`-nv`] minte
cu pr`jituri.

Pe fiecare dintre ele st` scris cu glazur`
cuv#ntul Toleran]`.
M`n#nc con]inutul
las scrisul dar nu fac bine
pentru c` acelea[i litere stau lipite pe pere]i
ca s` nu uit.

Mi se dau c`r]i pilduitoare
despre egalitate [i progres
despre prejudecata aparen]elor
[i dreptul la diversitate
m` rog
despre animale \n general
[i popoare nomade.

Le citesc [i r`spund corect la \ntreb`ri
c`ci  numai astfel pot s` lunec lini[tit
\n reverii romantice.

E ca-n poezia de alt`dat` aici
marea bate-n pintenii de st#nc` ai castelului
pesc`ru[ii fr#ng cerul
iar gratiile ferestrei mele
[i liniile zborului lor
ar putea s` inventeze \n aer
o nou` scriere.

Nostalgia m` face s` l`cr`mez
mi-amintesc de toate

de castelul Dif
\ncerc s` citesc Contele de Monte Cristo
ca s` nu cad ca acela
\n mania r`zbun`rii.

A r`zbun`rii dup` ce-am s` ies
\nseamn` c-am s` scap g#ndesc eu
dar nu e chiar a[a.
Mi se dau mereu exemple din hinduism
cu porcul care e [i el om
ori a fost cumva \n alt` via]`
iar una ca asta nu poate s`-mi intre nicicum \n cap.

Cer mereu c`r]i de metempshihoz`
la \nceput \mi plac
lan]ul Sansarei e \ns` foarte greu
simt totu[i c` t#r`sc dup` mine altceva dec#t fiare:
c#nd un \nger
c#nd o broasc` ]estoas`
c#nd un porumbel verde de Birmania
un fluture
ori un santal \nflorit
verigi al c`ror num`r decum cre[te
z`ng`ne ciudat \n timpul orei de plimbare.

FORMA POEMULUI

Ce face]i, \i \ntreb v`z#ndu-i cum asud`
bine, \mi r`spund
facem cultur`
uite
s`p#nd groapa asta
c` de cultur` pu]ini au murit
vreo doi-trei
mai mult din neb`gare de seam`
ni s-a citit asta \n biseric`
[i ne-am apucat [i noi de lucru.

E greu, mai zice unul
[terg#ndu-se cu m#neca la nas
nimeni nu pretinde c`-i u[or
dar iat`
am dat gropii `steia forma unei poezii

circul` ea prin ora[
zice-se c` dumneata ai scris-o
treaba ta
puteai s` n-o scrii
dar groapa asta a[a r`m#ne.

{i cum, m` mai mir eu mu[c#nd dintr-un m`r
cum face]i?

P`i de
cultura cum o facem?
uite-a[a cu h#rle]ele astea
apoi cu lope]ile
azv#rlim p`m#ntul unii peste capetele altora
st` p`m#ntul `sta \n aer
c#t s` \ng#ne o bolt` cereasc`
[i nu strive[te pe nimeni.

Cum facem?
pune [i tu m#na pe lopat`
[i-ncearc`-]i norocul.
P`m#ntul care cre[te-n partea st#ng`
dac` nu se va surpa peste tine
va atinge \ntr-o bun` zi cerul.

Groapa e ad#nc`
[i mai cu seam` de o form` ciudat`
de parc` ar fi ie[it din ea Marea Ro[ie.
Po]i s` stai pe marginea ei
[i s` faci cultur` [i singur
s` le ar`]i tuturor poezia cu degetul.

Po]i s` cobori [i \n ad#ncuri

dar de acolo
ca s` te [tie cineva c` exi[ti
va trebui s` urli cumplit.

BERTA

Ea e Berta.
A fost prostituat`
acum nu e.
Am pus-o s` g`teasc`
petalele i s-au zburlit toate pe trup
apoi a f`cut din pe[te
o istorie a pe[telui
[i l-am m#ncat.

N-am spus nimic
i-am atras doar aten]ia
  asupra degetelor ei linse de pl`cere.

Dar Berta nu vorbe[te niciodat` despre prezent
mintea ei \nregistreaz` viitorul
iar privirile sale
da
privirile…

m` ]ine la cap`tul lor
ca pe un bob chinezesc de orez
\n care vrea s` m` sculpteze tot pe mine.

Nu se mai prostitueaz`
dar o va face iar`[i.
Mintea ei ce nu r`sfr#nge dec#t viitorul
e plin` de ni[te umbre
b`rba]i care au fost
r`sturna]i \n timpul ce \nc` nu este
agit#ndu-se \ns` [i trimi]#ndu-i de acolo
ni[te capete t`iate care [i ele au fost
[i \nc` mai sunt pe bancnotele lumii.

O pun s`-mi citeasc` o carte.
Literele nu [i le mai aminte[te.
Corpul ei se stinge o clip`
poate de spaim`
apoi lic`re[te din nou
iar gura ei deseneaz` cuvinte
urc#nd prin mine
topindu-m` \ncet
cu mult \nainte de ultima pagin`.

PORTRET |N PEISAJ MARIN

Orice ai face
nu te va crede nimeni.
Vor zice c` sunt ni[te ticuri de-ale tale
[i te vor l`sa \n pace
s` ]i le consumi p#n` la cap`t.

P#n` [i scrisul `sta de c`r]i
e \n ochii lumii
o oblojire a r`nilor tale invizibile
da, da,
terapie ocupa]ional`
spun savan]ii
c`ut#nd s`-]i m`soare cu metrul
ba capul
ba ochii
ba copil`ria.

Autoterapie
mai spun ei

prin care subiectul
adic` tu
d` iluzia inser]iei [i-a integr`rii
dracu [tie
pare-se c` sociale
dac` nu de-a dreptul universale.

E plin` lumea de psihologi.
Psihiatrii s-au mai r`rit
de c#nd cu \nmul]irea nebunilor
dar `[tia cu psihologia au dat n`val` peste om
\nsemn#ndu-l ca [i cu fierul ro[u.

Introvertit!
Au proclamat ei
\mboldindu-l cu acela[i fier
s` se extraverteasc`.

Mul]i n-au putut
al]ii n-au vrut
mul]i le-au ar`tat gr`dina din ei
unde se sim]eau bine.

Dar nu [i nu
omul trebuie s` fie participativ!
Declamau fiarele ro[ii ale [tiin]ei
d#ndu-te ca exemplu pe tine:
Vede]i, vede]i?
D#nsul de[i e…
m` rog
a[a…

a scris c`r]i
a \nfiin]at [coli
a fost \n Anglia [i-n Turcia
e ocupa]ional
e biopshihosocial
aproape spa]ial
e \ntre subiec]ii no[tri
neobosit ca un cal
intrat f`r` voie \ntr-un rol
crez#nd c` e \n rol de capul lui
[i dus de val.

ESCAL~

Te ocupi mereu de altceva dec#t de literatur`
rezi[ti ispitirilor condeiului
te scuzi \ntruna c` e[ti prins cu treburi
[i-ntr-adev`r
chipul t`u e o pat` de culoare prin toate conferin]ele
mirosul t`u inconfundabil
umple spa]iile dintre amintiri
absen]a ta e \ntotdeauna neobservat`
iar din suma acestor absen]e
tr`ie[ti pe undeva o via]` clandestin`.

Poate departe
poate at#t de aproape
c` literatura se d` singur` la o parte
l`s#ndu-te vizibil doar pe tine
me[terind la lumea asta
de parc` Dumnezeu ar fi f`cut-o
ca oricine s` apuce cu cle[tele de ea.

E[ti \n stare s` te-ndeletnice[ti cu orice
numai s` nu fii nevoit s` prive[ti \n urm`
[i s` scrii ce crezi c` se mai vede.

Iar de v`zut

crezi c` se vede
c#nd albastr`
c#nd verde
\n func]ie de ceasurile zilei
tinere]ea ta confund#ndu-se
cu planul unei c`r]i de gra]ie
una cu lumin` proprie
care s` ne salveze pe to]i
la recitarea ei pe dinafar`.

Dar \ntorci capul.
{i prin simpla \ntoarcere a capului
\ntemeiezi deja orfelinate
tai ca voluntar g`inile femeilor miloase
castrezi to]i porcii parohiei
faci adic` acel altceva
pe care l-ar fi putut face oricine
dar e[ti v`zut
cunoscut
consultat cu privire la ce vrei [i ce nu vrei
iar c#nd dispari
se vorbe[te despre tine
nici de bine [i nici de r`u
ci ca de un fel de n`zdr`v`nie
care te miri cum de exist`.

Numai de scris nu te ocupi
de scrisul t`u pe cer [i pe h#rtie
iar c`r]ile tinere]ii tale
\[i sufl` singure \n lum#n`ri
[i singure se-ntind dup` insectele serii
ca orice plante r`mase carnivore.

CRUCEA ESTULUI

Am r`mas ai nim`nui
ne-au luat totul:
[i emigra]ia
[i exilul
[i samizdatul.

Ne-au furat p#n` [i pu[c`ria
\n care ne azv#rleau ce-i drept
claie peste gr`mad`
m-ai omorau din noi la \nt#mplare
dar se-nt#mpla s` [i sc`p`m
iar atunci puteam privi \n plin` figur`
epoca
lumea
realitatea
adres#ndu-i-ne respectuos
ca temnicerei absolute
Doamn`!

Ne-au cobor#t de pe priciuri
[i ne-au dat afar` din celule
altfel spus
din universit`]i
din biserici
dintre c`r]ile condamnate
[i dintre oamenii-c`r]i

ne-au retezat m`rturisirea
eliberarea
isp`[irea
tr`darea
crucificarea.

|n schimb
oriunde am fi
celula o purt`m \n noi
cu arborele ei de priciuri suprapuse
cu somnul pe]ambal
cu filosofii \nv`]a]i pe dinafar`
[i cu becul niciodat` stins din tavan
precum un ochi r`nit
l`cr`m#nd a ve[nic` sear`.

{i ne trezim]in#nd discursuri
despre c#t de prost o duceam p#n` mai ieri
[i c#t de liberi st`m ast`zi degeaba
uit#nd c` precum lan]ul de-alt`dat`
oasele toate ni le roade graba.

P@N~ LA CAP~T

Cu ochiul ei drept c#t roata de biciclet`
iute \n spi]e [i pe deasupra cam verde
m` bate pe um`r
aproape m` ciupe[te
de parc` m-ar cur`]a de epole]i.

Stai lini[tit
vezi
am ajuns pre[edinta tribunalului
am fost disident`
uite c#t sunt de lucitoare
de suveran`
dar las' c`  m` \ntorc eu [i-i tragem un chef pe cinste
totul e s` recuno[ti ce s-a-nt#mplat!

Dar s-a-nt#mplat ce spun eu
nu ce spune]i voi
ai cuv#ntul meu
ai toate cuvintele mele.

Cuv#ntul nu ne prea intereseaz`
poate via]a ta \ntr-o anume m`sur`.
Prive[te c#t sunt de \nalt`!
Am fost dintotdeauna
dar ai refuzat s` m` crezi.
Te pl#ngeai peste tot de suple]ea mea
c` mi se trage  de la cititul `la cu g#tul \ntins
 \n stelele nordului

dar am s` m` \ntorc de oriunde a[fi
vom chefui ca pe vremuri
am s`-]i dau voie s` m` s`ru]i.
Nu la m#inile mele trebuie s` te ui]i!
 Au \mp`r]it dreptatea
adev`rul.
 Ce dac` au vini[oare vine]ii?
Au deznodat [i funii.

Dar via]a mea
dau s-o conving
 nu face doi bani.
Uite
\mi \ntorc buzunarele pe dos
aici aveam totul
ni[te scrisori
multe furate
altele \nc` nescrise
absolut totul.
Via]a mea nu pre]uie[te mare lucru
mai bine cuv#ntul
\n el se \ngroap` tot ce exist`
m` ve]i recunoa[te dup` amprenta lui
m` ve]i putea prinde
pardon
captura
m` ve]i putea aduce \napoi.

Tu s` mai taci!
(o aud pe ea de departe
nev`zut`
dar pretutindeni sim]it`
cu \n`l]imea ei de necrezut

cu spi]ele privirii fumurii de iute ce se rotesc)
doar via]a ta are pre]
oric#t de mic ar fi el.

Dar la urma urmei
po]i s` [i vorbe[ti.
M#na mea care a \mp`r]it dreptatea
va transcrie tot ce-ai s` spui.
Poveste[te!
Putem la sf#r[it s` ne [i \mb`t`m
ai voie s` mi te-a[ezi pe genunchi.
Via]a asta
eu]i-am salvat-o:
te-am tras de pe calea ferat`
]i-am t`iat funia la timp
te-am scos de p`r din v#rtej
te-am smuls din calea avalan[ei
iar]ie nu-]i tace gura.

Po]i s` m` s`ru]i
aici
nu-]i ar`t locul
ca s`]i-l cau]i singur
[i s` ]ii asupra lui gura \nchis`.

Da, te t#r`sc.
Te t#r`sc \n susul sc`rii tribunalului
am acest drept
scara e de marmor`
larg`
albastr`
am toate drepturile
sunt pre[edinta cur]ii

am fost disident` cum bine [tii
[i clarv`z`toare.
Azi trebuie s`-mi umplu timpul cu altceva.
Cum care timp?
Le va veni [i altora r#ndul
dar vreau s` \ncep cu tine.

Via]a ta \ntr-adev`r s-a sub]iat
abia mai simt sub degete un fir de puls
dar \nc` n-am s` str#ng.
Va trece repede
nu ne vede nimeni
po]i s`  m` s`ru]i
a[a
acolo
ca s`-]i vin` mult mai u[or.

MARGINAL

Sunt un marginal.
Mi-au spus-o [i al]ii.
Lumea m` trateaz` ca atare
\ncep [i eu s` m` obi[nuiesc.
Nu sunt invitat la recep]ii
m` ocolesc antologiile
simpozioanele
c`l`toriilor mele
nu li s-au inventat avioanele.

E[ti un b`iat str`lucit
mi se spune
cine mai e ca tine?
St`m [i ne mir`m cum de ai \nf`ptuit at#tea
noi n-am fi fost \n stare.
Dar ocup`-te de ai t`i
ce-]i pas` de ce zice lumea
dac` n-ai s` te ocupi tu
atunci cine?
Ce dac` n-o s` ai timp s` scrii acolo
ni[te c`r]i?

Cam a[a g#ndesc [i orbii mei:
c` tu, b`tr#ne,
care vorbe[ti la radio
scrii prin ziare
e[ti avanpostul nostru c`tre lume
un ambasador
un promontoriu
m` rog
d`-le-n m`-sa de c`r]i
o s` le scrie al]ii!

Hai s`-i tragem un chef de prestigiu
s` se vad` c` suntem [i noi ca toat` lumea
s` ne [tie o ]ar` \ntreag`
s` ne respecte.

Pune-te \n capul mesei
\]i d`m dreptul la cel mai mare zgomot
o s` batem [i noi din linguri c#t s` ne auzim mai bine
s` ne localiz`m unii pe al]ii
\n timp ce tu po]i s` debitezi orice
tot ce te taie capul
numai s` se-n]eleag` p#n` departe
c` la fel e [i la noi ca la tot omul
cultur`
[pri]
egalitate.

Ba mai mult:
toarn`-le povestea cu pip`itul nostru
cum [tie el s` \nfioare petalele nop]ii
c` ne e dor [i nou` de o piele ca pe cirea[`
bag` teorii paranormale
c` b`g`m [i noi taraful.

Asta este
\mi spune un prieten
e[ti un marginal
[i tu trebuie s-o recuno[ti
f`c#nd totodat` ceva pentru ai t`i
o expozi]ie mai pu]in fantomatic` de pild`
din mutrele lor frumos vorbitoare.

Degeaba tot \ncerci s` scrii c`r]i
\mi spun [i orbii mei
e drept c` tu tr`ie[ti mai \n largul lumii dec#t noi
dar nu e[ti una cu lumea aia
[i n-ai cum s` vorbe[ti despre ea
f`r` s`-]i umpli paginile de stafii.

Dac` vrei s` scrii cu adev`rat
trebuie s` scrii despre tine
adic` despre noi
iar aici nu-]i e \ng`duit s` spui orice.
C` noi
[tii tu prea bine
 nu suntem doar ce p`rem a fi
dar nici n-am hot`r\t deocamdat`
    cum ne-ar pl`cea
s` i se par` lumii c` suntem.

Sunt vas`zic` un marginal
un periferic
scriu c`r]i ca s` scap de aceast` periferie.

Unde m` simt totu[i la largul meu.
Vagabonzii m` ascund de ochii gazetarilor
]iganii m` ap`r` de c#ini
[chiopii m` \njur` stra[nic
ca de la egal la egal
prostituatele
nici nu le simt c#nd \mi strecoar` o moned`-n buzunar.

C#nd dau de ea
o pun \ndat` pe seama fetelor
dar m` rog de fapt pentru to]i

[i m` rog cu spaim`
ca pentru oameni liberi.

O ZI |N VALAHIA

C#nt
de ce s` nu c#nt
o fac cu decen]`

la acordeon
la col] de strad`
pe fa]`
milit#nd prin asta
pentru reintroducerea pedepsei cu moartea
c` nu mai e de tr`it
e plin` lumea [i de `ia
[i de `ialal]i.

C#nt c#t pot de tare
s` se aud`:
foaie verdeee...
la Universitate
la troi]`
unde eu alerg cu degetele pe clape
\n timp ce unii \mi fur` din p`l`rie.

Dar taximetri[tii m` aprob`
\ncep s` m` cunoasc` secretarele
c#nt [i la Comitetul Central
dar mai ales la Patriarhie.

Popii sunt de partea mea
mai pe ocolite \ns`
pe la pomeni
pe la sfe[tanii.

S` ni se dea \napoi
os#ndirea la t`ierea capului
asta c#nt eu
trag de acordeon c#t mai tare
s` se aud` p#n` departe

[i s` acopere glasul nebunului
al ocna[ului
care deschide gura din c#nd \n c#nd
acolo la el
\n fundul p`m#ntului
[i nu-l aud numai eu
c` mai bine o via]`-ntreag` s` taie sare la Telega
dec#t o zi c`l`u \n Valahia.

Curriculum vitae

N`scut la 14 octombrie 1954 la Ardud, jude]ul Satu Mare, Radu Sergiu Ruba [i-a petrecut de fapt anii copil`riei \ntr-o a[ezare vecin` celei natale, la R`te[ti, apoi la Satu Mare [i la Cluj. |n capitala Transilvaniei a ajuns ca elev la {coala pentru Nev`z`tori, \ntruc#t la 11 ani, ca urmare a unei afec]iuni congenitale, [i-a pierdut total vederea. {i-a continuat studiile la Facultatea de Limbi Str`ine din Bucure[ti, sec]ia francez`-englez`. Din 1978, s-a stabilit definitiv \n capital` unde a lucrat ca profesor de francez` la Liceul pentru Deficien]I de Vedere, ca inspector \n Ministerul Educ]iei, ca redactor

[ef al revistei Litera Noastr` editat` \n alfabetul braille [i \n scriere obi[nuit`, actualmente, fiind realizator de emisiuni la Radiodifuziunea Rom#n`.

Cu titlul de colaborator permanent, a publicat \n s`pt`m#nalele Phoenix, Tinerama, Bucure[ti, \n mensualul Oameni \ n top [i \n cotidianul Curentul. A realizat de asemenea rubrici constante [i emisiuni la Radio Europa Liber` [i Radio Europa FM.

De acela[i autor au mai ap`rut:

SPONTANEITATEA |N}ELEAS~ (versuri), Ed. Cartea Rom#neasc`, Bucure[ti, 1983.

ILUZIA CONTINU~ (versuri), Ed. Cartea Rom#neasc`, Buc., 1988.

LA ZODIAC, BIRJAR! (poeme \n versuri [i proz`), Ed. Phoenix, Buc., 1994.

CONSTELA}IA HOMER (Antologia scriitorilor nev`z`tori din Rom#nia), Ed. SAS, Buc., 1996.

CONTRABANDA MEMORIEI (proz` scurt`), Ed. Cartea Rom#neasc`, Buc., 1997.

DAC~ PLECI |N C~UTAREA MEA (poeme \n versuri [i proz`, antologie de autor), Ed. Axa, Colec]ia La Steaua, Boto[ani, 1999.

Traduceri \n limba rom#n`:

VINERI SAU VIA}A S~LBATIC~ de Michel Tournier, Ed. Univers, Buc., 1999.

A TREIA FEMEIE de Gilles Lipovetsky (traducere efectuat` \mpreun` cu Manuela Vrabie), Ed. Univers, 2000.

Cu poezie, proz` scurt` [i eseu, autorul a ap`rut \n antologii [i almanahuri publicate \n Rom#nia, Australia, Bulgaria, Fran]a [i Statele Unite.

Premii literare:

Premiul Ministerului Afacerilor Externe al Fran]ei la Concursul Mondial al Nuvelei Francofone, Paris, 1993.

Premiul Frontiera Poesis pentru proza poe]ilor, Satu Mare, 1998.

Premiul Funda]iei Gheorghe Ursu pentru \ntreaga activitate literar` [i social`, Bucure[ti, 1998.

Referin]` critic`

Din postfa]a la volumul DAC~ PLECI |N C~UTAREA MEA.

Radu S. Ruba este scriitor n`scut, deloc f`cut, aflat cu toat` via]a lui "la cheremul" fic]iunii. P#n` acum a publicat poezie [i proz`, originale f`r` efort, sc`pate de "[coli" [i mode; nu e de neglijat faptul c` a fost curtat at#t de "genera]ia '80", c#t [i de urm`toarea, de la '90, dar n-a fost prins de niciuna din ele. A[a \nc#t scriitorul \ [i vede lini[tit de "muncile lui aparente".

Mihai Dragolea